

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Dōdekaphrōn, Sive Theologia Prophetica, Ex Vatibus
XII. Minoribus Secundum Seriem Articulorum Fidei**

Majus, Johann Heinrich

Giessæ Hassorum, Anno MDCCIII

VD18 11197021

Locus XXI. De Oratione.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17399

(4.) Carnis mortificationem, quæ ex vivificatione & excitatione colligitur. Hof. VI, 2. conf. I. Petr. 4, 1.

LOCUS XXI.

DE

ORATIONE.

- Homonymia.** **I**N Ecclesia, sub vexillo crucis militantibus, invocatione serua ac precibus opus est. Vox invocationis non eodem modo sumitur; maxime si versionem vulgarem respicimus. Notat (1.) in genere quamvis auxilii implorationem, Hof. VII, 11. *Invocabant Aegyptum*, i. e. auxilium implorabant. (2.) Est denominatio ab aliquo, e. g. Amos IX, 12. *Ut possideant reliquias Edom, & omnes nationes, eo quod invocatum sit nomen meum super eos*, i. e. à me cognominati. (3.) Synecdochice totum Christianorum cultum denotat, Sophon. III, 9. (4.) Sumitur pro religiosa Dei invocatione Joël III, 5. quæ solius Dei compellatio est, eique debita. Ad quem *Jehevam* direxerunt suam orationem Judæi, Joël I, 19. Jon. III, 8. Habac. III, 2. imo ipsi gentiles, ut adorationis cultu dignissimum eum agnoverunt, Jon. I, 5. 6. 14. Ei igitur soli deferendus est hic cultus, qui propterea omnem adorationis, cultusque mixturam rejicit, Soph. I, 5. Sicut autem religiosus cultus uni Deo ob infinitam excellentiam competit, Malach. I, 6. ita tribus personis, ibidem per אדוני Adonim indicatis, ex æquo deferitur.
- Objectum.** (conf. L. II. de Deo Uno & Trino) Ut vero recte oremus & Deum invocemus, efficit in nobis Spiritus S. quem Dominus Messias à Patre mittit & in corda fidelium effundit, qui eam ob causam *Spiritus gratia & precum* vocatur. Zach. XII, 10. Causæ, quæ nos ad preces impellere debent, variæ sunt. (1.) Dei voluntas, quæ ex *invocatione in nomine Dei* colligitur, Joël III, 5. & hunc honorem Dominus noster postulat, Malach. I, 6. (vid. II. Decalogi Præcept.) (2.) Calamitas & miseria nostra propria, indigentiaque multiplex, Hof. VI, 1. 2. 3. (3.) Exempla Sanctorum, Jacobi, Hof. XII, 4. Jonæ, II, 2. IV, 2. Habacuci, III, 1. ff. (4.) Exauditionis veritas. Joël III, 5.
- Causa effc.** *Quicumque nomen Domini invocaverit, eripietur*, s. salvabitur. Oratio autem & invocatio fit & fieri debet vera fide, interno cordis adfectu, ac interdum solo gemitu, ut de Jona colligitur, II, 2. ff. qui in visceribus
- Forma.**

ribus piscis fervide & fide plenus oravit; fieri etiam potest & solet externa voce, exemplo ejusdem, קרא אל יהוה clamavit ad Dominum. Jon. IV, 2. Non tamen sola voce sine interiore cordis affectu fiat, s. ex opere operato, aut corde hypocritico, vel impuro, Hof. VII, 14. Mich. III, 4. oratio nostra profluat, quæ nullam exauditionem sed pœnam potius expectat; sed Christi pro nobis intercedentis Zachar. III, 2. merito & promissionibus divinis fide nitatur, Hof. XII, 7. Mich. VII, 7. Nah. I, 7. Habac. II, 3. Sicque de precum exauditione certi esse possumus. Hof. II, 23. Habac. II, 4. Orationum genera, secundum Apostolum I. Tim. 2. quatuor sunt, quorum vestigia quoque in Prophetis occurrunt. (1.) *Deprecatio*, δέησις, est oratio mala immissa aut imminetia averti desiderans. Sic Israëlita in adversis temporibus ad Dominum clamare dicuntur, Joël I, 14. Talis etiam erat Jonæ deprecatio, II, 2. ff. Ad quam se pii mutuo exhortantur, Hof. VI, 1. Zach. VIII, 2 f. 22. Deusque jubet, Mal. I, 9. (2.) *Obsecratio*, προσευχή, ad bona corporalia, s. spiritualia impetranda, Hof. XIV, 3. *Accipe bonum*. conf. 5. 6. 7. 8. (3.) *Intercessio*, Joël II, 17. quæ multum ponderis apud Deum habet, si à fidelibus fiat. Amos VII, 2. 3. 5. 6. (4.) *Gratiarum actio*, ευχαριστία, נשלת Hof. XIV, 3. Jon. II, 10. Nah. I, 15. Preces omni in loco fieri possunt, non tantum Hierosolymis & in templo, exemplo Jonæ, qui ex visceribus piscis oravit, II, 3. IV, 2.

Fundamentum.

Adjuncta.

LOCUS XXII.

DE

TESTAMENTIS ET FOEDERIBUS DIVINIS.

Dispositio divina circa Salutis media, cultum & formam Regiminis in Ecclesia, *Testamentum* vulgò appellatur, Hebr. ברית à verbo ברר *elegit, selegit*, declaratque adeò. *Berith* vi vocis rem, quam duo eligunt, ut ad eam se certis conditionibus obstringant, sive *pactum* aut *foedus*, סודותו, ceu Aquila & Symmachus expresserunt, vel, ut LXX. & N. T. scriptores διαθήκω. Interpres Latin. promiscue reddidit, modo *pactum*, modo *foedus*, modo *Testamentum*; quæ tamen non eadem prorsus sunt. Nobis satis h. l. est, notare quod
Deus

Etymolog. & Homonymia.

